

1 i fastan Matt 16:21-23
Västerslättskyrkan 20130217

Skriftetal

I dag får vi bland annat höra om de första människobarnen, Kain och Abel.

Vad jag förstår så hade deras föräldrar velat, att de skulle tro på Gud. De hade lärt dem att be till Gud och ge honom sina offer.

Många har funderat på varför Gud gjorde åtskillnad på Kains och Abels offergåva. Jag tror att det enda offer som behagade Gud var det förstfödda från hjorden, ett lamm.

Långt senare pekar Johannes döparen på Jesus och säger: *Se Guds lamm, som borttager världens synder.* För Kains del, så förstår vi att synd födde synd, det började med att han bar på avund mot sin broder, som födde vrede och till slut mördade han sin broder. Gud försökte tala Kain till rätta redan i ett tidigt skede och få honom att inte låta sig luras, men Kain sänkte blicken, bort från Gud, han brydde sig inte om Guds röst.

Visst kan vi också uppleva, att det är någon som talar till vårt samvete, om vad som är rätt och riktigt. Och alldeles särskilt, om vi gjort något som är fel. Men det är svårt för oss människor, när vi hör samvetets röst att gå och be om förlåtelse, hos den som vi handlat fel emot.

Gud ville att Kain skulle gå bekännelsens väg, precis som hans föräldrar hade gjort. De hade ärligt bekänt

allt som det var. De blev förlåtna av Gud och fick höra den första förutsägelsen om Jesus, att kvinnans säd skulle södertrampa ormens huvud, men själv bli stungen i hälen.

Under fastetiden påminns vi om hur Jesus tagit alla våra synder på sig och i vårt ställe lidit döden på korset.

Han fick bära törenekronan som ett tecken på att han fick lida för alla våra onda tankar.

Spikarna drevs genom hans händer för alla våra onda gärningar.

Spikarna drevs genom hans fötter för alla de gånger vi vandrat på de ogudaktigas väg.

Gud vill få oss att gå bekännelsens väg och be Gud om förlåtelse för det som har blivit fel i våra liv
I kyrkan får vi hjälp att formulera vår bön, när vi tillsammans får be om Guds förlåtelse. Vi ber och bekänner:

Predikan

Fastetiden påminner oss om Jesu lidande och i dag hör vi Jesus ge sin första förutsägelse om sitt lidande, att han skulle dödas, men också att han skulle bli uppväckt från de döda.

Jesus blir genast ifrågasatt av Petrus, som försökte att tala Jesus till rätta.

Det var inte enda gången som Jesus blev ifrågasatt. Johannes skriver sammanfattningsvis *”Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom.”* Joh 1:11

När Jesus kom till Nasaret och undervisade i synagogan, så blev människor visserligen både imponerade av hans predikan och av de underverk han gjort, men samtidigt fanns misstron där: *”Är det inte snickaren, Marias son och bror till Jakob och Joses och Judas och Simon? Bor inte hans systrar här hos oss?”* Så blev han en stöttesten för dem.” Mark 6:3

Vid ett annat tillfälle berättas det om att när Jesus förkunnade i Kafarnaum, så blev han till och med ifrågasatt av sin egen familj och hans mor och bröder kom för att ta hand om honom.

Nya testamentet talar också om hur hela den dåtida makteliten systematiskt misstrodde Jesus.

Genom dessa exempel vill jag visa på att Jesus blev ifrågasatt från många olika håll.

Varför? Jo, jag tror att orsaken ligger just i detta att Jesus totalt gått in i våra mänskliga villkor och han vet hur det känns att vara ifrågasatt.

Om en människa upplever att hon blir misstrodd eller ifrågasatt av myndigheter, på arbetsplatsen, av lärare, av kamrater, ja till och med av dem som står oss allra närmast, maka, make, syskon och föräldrar eller våra barn, då finns det åtminstone en som vet och förstår hur det kan kännas och det är JESUS.

Ibland händer det att vi människor befinner oss i själens mörka natt, då vi ifrågasätter oss själva. Den inre rösten inom oss säger: Jag duger inte till något. Så tittar man på sig själv och tycker sig hitta det ena felet efter det andra hos sig själv. Och det tycks inte finnas någon som uppmuntrar en och så trycks man ännu mera ner i skoskaften.

Så plötsligt kan man uppleva att han finns där, han som förstår allt och som sett ens inre förtvivlan. Man tycks höra rösten från honom som säger: Du är älskad, du duger precis som du är. Du är behövd.

Jesus kom från himmelen för att ge oss människor vårt stöd.

Redan i urförsamlingen, såg man i Jesu handlande och attityd till oss människor, en uppfyllelse av

Jesajaprofetian: *Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den tynande lågan.* Matt:12:20

Men hur gick det för Petrus som ifrågasatte Jesus?

Jo, Jesus gör klart för honom att hans *tankar inte är Guds utan människors.*

Nog ville Jesus att Petrus skulle höra ihop med honom. Han säger vid ett senare tillfälle till honom.

”Jag har bett för dig att din tro inte skall ta slut. Och när du en gång har vänt tillbaka, så styrk dina bröder.” Luk 22:32

Efter Jesu uppståndelse fick Petrus bekänna sin kärlek, tro och tillit till Jesus.

Även Jesu närmaste familj som visat misstro mot honom, fanns med bland dem som senare tillbad Jesus som Herre.

Vad jag vill säga i dag är att Jesus är vår vän den bäste, som finns vid vår sida.

Han finns där, när vi blir bemötta av misstro, misstänksamhet och när vi inom oss känner, att vi är ifrågasatta.

Mitt i allt det svåra får vi hämta kraft och levnadsmod hos Gud, vår hjälpare.

Jesus vill också lära oss, att be för dem som misstror oss.

Själv bad han på korset för dem som plågade honom: Fader förlåt dem, för de vet inte vad de gör.

Det finns förlåtelse och upprättelse även för den som misstrott och uppträtt kränkande mot andra. Kanske har vi alla varit sådana som brustit gentemot andra. Då får vi be den korta bönen: FÖRLÅT

Det nya som Jesus ger är Guds oändliga förlåtelse till alla som ber honom om förlåtelse. Vi får likna Gud och vara villiga att förlåta alla som gjort oss illa, även den som ifrågasatt oss.

Slutligen får vi ta till oss en uppmaning som gavs redan till den första kristna församlingen: *uppmuntra de modfällda, stöd de svaga, ha tålmod med alla.* 1 Tess 5:14

Ja då kan vår gemenskap bli en helande och upprättande miljö där Gud får bli trodd och älskad.